

Теория на полето през осемнадесетото столетие?

Този огромен напредък води началото си от 1758 г. с публикуването на извънредно влиятелната Theory of Natural Philosophy от Роджър Йозеф Бошкович (1711–1787) – една теория с такава важност, че почти 150 години по-късно лорд Келвин ще опише себе си като “истински Бошковичанец”.

Бошкович е роден в Дубровник и днес към него с еднаква сила имат претенции както хървати, така и сърби, и далматинци. Както пише Маргарет Вертхайм в нейните *Панталоните на Питагор*: “Неговата националност е със сигурност основна причина, поради която този забележителен физик днес не е по-прочут – трудно е да си представим, че който и да е англо-саксонски учен от такъв калибър би могъл да остане извън светлината на прожекторите.” Обучен като иезуитски свещеник, той става професор по математика в Рим и през своя живот публикува повече от сто книги и статии, повечето от които и днес остават непреведени от латински. За да избегне “призрачното действие от разстояние”, той въвежда хипотезата, че атомите нямат размери, те са геометрични “силови точки”, които от своя страна създават силови полета – една идея, по-късно разработена от Фарадей. Нещо повече, той навежда на мисълта, че всички тези атомни сили, заедно с гравитацията, трябва да са различни аспекти на една всеобхватна универсална сила, една версия от осемнадесети век на съвременната “теория на всичко”!

От статията на LESLIE HOLLIDAY, “EARLY VIEWS ON FORCES BETWEEN ATOMS,” *SCIENTIFIC AMERICAN* (MAY 1970)